

Arrest

nr. 155 523 van 27 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Khartoum. U bent een koptisch christen.

Van 1996 tot 2011 volgde u een universitaire opleiding boekhouden aan de Janoub El Wadi universiteit van Sohag (Egypte). Eind 2007 werd u door een collega uitgenodigd voor zijn huwelijksfeest in de Koptische club in Khartoum. U ontmoette er (S.A.A.A.F.), een moslima, die rechten had gestudeerd. Jullie werden verliefd. Het feit dat jullie een verschillende godsdienst hadden compliceerde jullie relatie. U maakte Sabah duidelijk dat u erg overtuigd was van uw godsdienst en dat u zich niet zou bekeren. In de loop van 2011 informeerde u uw ouders en informeerde Sabah haar moeder over jullie relatie. Haar moeder drong aan op een zeker engagement van uw kant en om haar tevreden te stellen vroeg u Nagi

Tawfik, een kennis, die tevens koptisch christen was en die op de rechtbank van El Azari (Khartoum) werkte, om tegen betaling een huwelijksakte voor u en Sabah op te stellen. Op 13 januari 2013 leverde hij een huwelijksakte af, waarop de naam van uw vrouw veranderd werd in Sabah Abdallah Tawfik, een iets meer christelijk klinkende naam. Het huwelijk werd niet ingeschreven in het huwelijksregister. Nadien gingen u en Sabah samenwonen in de wijk Abu Adam (Khartoum). Gaandeweg raakte uw vrouw overtuigd van de koptische geloofsovertuiging; ze bad met u en ze ging ook naar bijeenkomsten in een evangelische kerk. Omdat zij moslima was, kon ze zich echter niet laten dopen en konden jullie ook geen huwelijk in de koptische kerk sluiten. Jullie overwogen om op legale wijze naar een land te verhuizen waar uw vrouw en uzelf ongestoord volgens de koptische voorschriften konden leven/huwen, maar u kon niet voldoen aan de voorwaarden om een visum te verkrijgen. Na jullie verhuis naar Abu Adam, ontmoette u sheikh Abdallah, een imam die ook in jullie wijk woonde. 4 maanden nadat jullie naar Abu Adam waren verhuisd kwam sheikh Abdallah voor het eerst met zijn vrouw op bezoek. 4-5 dagen later kwam hij een tweede keer. Hij zei dat hij u nog niet gezien had in zijn moskee en dat u moest komen. U zei daarop dat u christen was. Hij reageerde alsof dat geen probleem voor hem vormde maar aan zijn gezichtsuitdrukking zag u dat hij geshockeerd was. Een week later kwam hij een derde keer op bezoek. Intussen had u een kruis en een afbeelding van de maagd in uw huis gehangen. Hij merkte dat op en jullie raakten in een discussie over religie verwickeld. De discussie escaleerde. Toen hij nog een vierde keer op bezoek kwam in september 2013 liep de discussie helemaal uit de hand en bedreigde hij u met de dood. U begaf zich naar het politiekantoor van Abu Adam en wilde er klacht neerleggen tegen sheikh Abdallah. Toen men op het politiekantoor hoorde tegen wie u klacht wilde neerleggen en wat uw religie was, kreeg u echter beledigingen naar het hoofd geslingerd. Men hield u gedurende 4 uur vast. U contacteerde A.S., een bevriende zakenman, waarvan u wist dat hij connecties had met de politie en met de veiligheidsdiensten. Hij overtuigde de politie ervan u dezelfde dag nog te laten gaan. Nadien bleef de sheikh u bedreigen, hetzij in eigen persoon, hetzij door mensen die hij naar uw huis stuurde. In december 2013 verhuisden jullie uit veiligheidsoverwegingen naar de wijk Al Hella Al Jedida (Khartoum). Daar stond de sheikh 1 of 2 maanden later aan uw deur. Hij bleef u intimideren en huurde jongeren in om u lastig te vallen. U maakte zich zorgen om de veiligheid van uw vrouw en bracht haar voortaan onder bij haar moeder in El Sahafa. Toen u op een dag een groep aanhangers van Sheikh Abdallah door het kijkgat in uw deur zag staan, besloot u langs de achterzijde te vluchten. Ze namen uw documenten en bezittingen mee. U dook onder bij uw vriend Ashraf. Hij zorgde ervoor dat u op 15 juli 2014 vanuit Khartoum kon vertrekken. Via de woestijn reisde u naar Libië en van daaruit per boot naar Italië. U reisde tot slot naar België, waar u op 19 september 2014 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kunnen volgende bedenking worden geformuleerd bij de problemen die u verklaarde te hebben gehad met sheikh Abdallah, toen u in de wijken Abu Adam en Al Hella Al Jedida woonde.

U verklaarde dat u en uw vrouw op 13 januari 2013 in **de wijk Abu Adam** gingen wonen (gehoor II, p. 15 en gehoor I, p. 13). U raakte er verwickeld in een conflict met sheikh Abdallah, die imam was in de wijk. Hij vond dat er geen plaats was voor christenen in Soedan en bedreigde u met de dood. U diende daarop in september 2013 klacht in tegen sheikh Abdallah op het politiekantoor van Abu Adam. Daar werd u gedurende een tijd vastgehouden en na tussenkomst van een vriend, A.S., kon u het politiekantoor verlaten (gehoor I, p. 13-14 en gehoor II, p. 17-18).

U verhuisde in december 2013 naar **de wijk Al Hella Al Jadida** (gehoor II, p. 19). Daar kwam sheikh Abdallah u op het spoor en hij stuurde geregeld jongeren naar uw huis om u te intimideren. Toen uw huis vernield werd, besloot u het land te verlaten (gehoor I, p. 14 en gehoor II, p. 19).

In verband met de problemen met sheikh Abdallah kan u echter niet aannemelijk maken dat deze kunnen geïnterpreteerd worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch dat u alle mogelijke middelen heeft aangewend om bescherming in te roepen tegen de problemen die u met de sheikh had.

Voor wat betreft uw problemen met sheikh Abdallah in **de wijk Abu Adam**, kan het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u bij uw occasionele vasthouding op het politiekantoor van Abu Adam in september 2013, waar u even voordien klacht had neergelegd tegen sheikh Abdallah, de mogelijkheid had om een vriend van u, A.S., te contacteren. Hij kwam naar u toe en slaagde erin om de politie te overtuigen om u dezelfde dag nog te laten gaan (gehoor I, p. 13-14 en gehoor II, p. 17-18). De vaststelling dat het toezicht op u in het politiekantoor dermate was dat u iemand kon/mocht contacteren en dat deze persoon er ook nog in slaagde om u vrij te krijgen louter door te zeggen 'laat hem gerust en laat hem gaan; hij is bang, hij zal het niet opnieuw doen' (gehoor I, p. 14), wijst erop dat de politie van Abu Adam niet echt gedetermineerd leek om u vast te houden. U verklaarde bovendien dat A.S., uw

vriend die tussenkwam bij de politie, zelf ook een koptisch christen was (gehoor II, p. 18), wat erop wijst dat bezwaarlijk kan aangenomen worden dat de motieven voor uw vasthouding op het politiekantoor van Abu Adam van louter religieuze aard waren. U voegde er overigens aan toe dat A.S. goede contacten had met de veiligheidsdiensten en de politie (gehoor II, p. 18), hetgeen aantoont dat de koptische geloofsovertuiging van iemand niet uitsluit dat hij er nauwe en goede contacten kan op nahouden met de Soedanese autoriteiten. Uit zijn tussenkomst in uw vasthouding op het politiekantoor blijkt tot slot dat hij – ondanks zijn koptische geloofsovertuiging – met succes de nodige invloed wist uit te oefenen op deze Soedanese autoriteiten. Op de vraag of A.S., die volgens u connecties had bij de Soedanese autoriteiten, u dan dankzij deze connecties niet kon beschermen tegen de bedreigingen van sheikh Abdallah, antwoordde u ontkennend (gehoor II, p. 18). Wanneer de PO u vroeg of u het hem heeft gevraagd, antwoordde u ontkennend (gehoor II, p. 18). Op de vraag waarom u hem dat niet vroeg, antwoordde u dat u de vraag niet begrepen had (gehoor II, p. 18). Wanneer de PO u nogmaals vroeg waarom u niet aan uw vriend die connecties had bij de politie gevraagd heeft of hij u niet kon helpen u te beschermen in het probleem met de sheikh, antwoordde u 'Ten eerste; hij wist niet dat ik getrouwd was. Ten tweede wist ik niet dat ik problemen zou krijgen met de politie nadat ik klacht had ingediend tegen de sheikh. Ik wist niet dat ze mij zouden vasthouden' (gehoor II, p. 18-19). Wat uw eerste opmerking betreft, vroeg de PO u waarom hij [i.e. Ashraf] per se moest weten dat u getrouwd was om beroep op zijn connecties te kunnen doen [in verband met de problemen die u met de sheikh had]. U antwoordde ontwijkend, 'waarom zou ik hem vragen om mij te beschermen; hij is een burger; hij is niet meer dan ik' (gehoor II, p. 19). Uit uw eerdere verklaringen blijkt echter dat u duidelijk verklaarde dat hij connecties had bij de politie en de veiligheidsdiensten en dat u omwille daarvan ook een beroep op hem deed toen u werd vastgehouden in het politiekantoor van Abu Adam, hetgeen er impliciet op wijst dat u ervan overtuigd was dat hij geen 'gewone' burger was en wel meer invloed had dan u. Uit uw tweede opmerking dat u geen beroep deed op de connecties van uw vriend, omdat u niet wist dat u problemen zou krijgen met de politie nadat u klacht had ingediend tegen de sheikh en dat u niet wist dat ze u zouden vasthouden, kan worden afgeleid dat u volledig voorbijgaat aan het feit dat u uw vriend A.S. los van uw vasthouding door de politie had kunnen vragen om zijn connecties aan te spreken in het kader van uw problemen met de sheikh, zowel voor als na uw vasthouding in het politiekantoor van Abu Adam. **Het is vreemd dat u hier zelf nooit aan zou hebben gedacht indien u werkelijk permanent werd lastiggevalen door de sheikh.**

Daarnaast kunnen nog volgende bedenkingen worden gemaakt voor wat betreft uw problemen met sheikh Abdallah na uw verhuis in december 2013 van de wijk Abu Adam naar **de wijk Al Hella Al Jadida**. U stelde dat sheikh Abdallah al 1 of 2 maanden na jullie verhuis wist dat u in Al Hella Al Jadida woonde, dat hij zelf kwam om u te bedreigen, dat hij jongeren op u afstuurde om er u lastig te vallen en dat u uiteindelijk vluchtte nadat zijn groep uw huis had vernield en geplunderd (gehoor I, p.14 en gehoor II, p. 21). Gevraagd of u opnieuw klacht ging indienen bij de politie, naar aanleiding van de door sheikh Abdallah georchestreerde geweldplegingen tegen u in de wijk Al Hella Al Jadida, antwoordde u 'Nee niet meer' (gehoor II, p. 19). Gevraagd waarom niet, antwoordde u; 'Ik had al de vorige ervaring; daar zou ik hetzelfde probleem hebben, zeker omdat de sheikh er niet woonde in die wijk; ze zouden mij zeggen 'waarom leg je klacht neer tegen iemand die niet in deze wijk woont?' Wanneer de PO hierop repliceert 'Maar juist daarom; hij woonde niet in de wijk. Had je dan niet beter geprobeerd om wél klacht in te dienen tegen hem?', antwoordde u 'Ja je hebt gelijk, maar zelfs al zou ik het hebben gedaan... wie zegt dat ze zeker zullen zijn van mijn verklaringen? dat ze mij zullen geloven? hoe kunnen ze zeker zijn van mijn verklaringen?'. Daarna suggereerde u dat het als christen met een moslimvrouw riskant was om een klacht in te dienen en stelde u dat u grote risico's had genomen door de eerste keer klacht in te dienen zonder erbij na te denken dat u christen was en uw vrouw moslim (gehoor II, p. 19). De redenen die u aanhaalt om te verantwoorden waarom u naar aanleiding van de problemen die u in Al Hella Al Jadida had met de (groep van) sheikh Abdallah niet om klacht in te dienen tegen hem, overtuigen echter niet. De problemen waar u in Al Hella Al Jadida het slachtoffer van werd, met name het bekladden van de gevel van uw huis, het sturen van jongeren om u lastig te vallen en tot slot de vernieling en plundering van uw huis (gehoor CGVS, p. 14), zijn globaal genomen ernstiger dan de problemen in Abu Adam, die zich beperkten tot verbale bedreigingen vanwege sheikh Abdallah (gehoor I, p. 13-14 en gehoor II, p. 17-18). In het licht hiervan is het dan ook vreemd dat u hiervan geen aangifte deed bij de politie. Uw opmerking dat [bij een eventuele aangifte in het politiekantoor van Al Hella Al Jadida] de politie u zou vragen waarom u klacht indiende tegen iemand die niet in de wijk woonde, alsook uw bedenking dat u ervan uitging dat de politie u niet zouden geloven (gehoor II, p. 19), zijn louter speculatief. Van iemand die werkelijk met de dood bedreigd werd door een imam, die daarom verhuisde naar een andere wijk en daar opnieuw herhaaldelijk werd bedreigd en belaagd door dezelfde imam, zou men toch verwachten dat hij alles in het werk zou stellen om zijn belager tot de orde te laten roepen, te meer omdat u uit uw vorige ervaring had kunnen onthouden dat u een vriend had die desgevallend kon tussenkomen wanneer de politie u niet zou geloven. Uw suggestie dat het als christen

met een moslimvrouw riskant was om een klacht in te dienen, is evenmin overtuigend om te verantwoorden waarom u geen beroep deed op de politie, vermits deze 2 factoren u niet tegenhielden om wél klacht in te dienen tegen sheikh Abdallah toen u in de wijk Abu Adam woonde.

Tot slot kan nog worden aangehaald dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat christenen in Soedan, die zowat 3% van de bevolking uitmaken, weliswaar het slachtoffer kunnen zijn van discriminatie en problemen kunnen hebben binnen de overwegend islamitische Soedanese samenleving, maar dat koptische christenen, die een hechte gemeenschap vormen en reeds lang aanwezig zijn in Soedan, maatschappelijk gezien het minst te maken krijgen met dergelijke problemen. Koptische christenen zijn overigens ook vertegenwoordigd in overheidsorganen, met name het nationaal parlement, de raad van de staat Khartoum en het bestuur van de stad Khartoum. Een koptisch christen was ook vice-voorzitter van de Human Rights Commission, een overheidsorgaan, en er werd ook een koptisch christen aangesteld als minister van staat (zie informatie in het administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt overigens dat uw vader (gepensioneerd) medewerker is van het Soedanese ministerie van irrigatie (gehoor I, p. 9 en gehoor II, p. 3); dat uw moeder (gepensioneerd) lerares van het secundair onderwijs is, die in publieke scholen (van de overheid) les gaf (gehoor II, p. 3) en dat u werkte voor een kabelfabriek, die samenwerkt met het Soedanese ministerie voor energie en elektriciteit (gehoor I, p. 10). Hieruit blijkt dat uw familieleden, en uzelf – ondanks jullie koptisch-christelijke geloofsovertuiging - direct of indirect voor de Soedanese regering (mochten) werk(t)en. U verklaarde overigens expliciet dat u geen problemen had met de Soedanese autoriteiten (gehoor II, p. 21).

Uit het voorgaande blijkt dat u niet heeft aangetoond dat de problemen die u met sheikh Abdallah had kunnen geïnterpreteerd worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch dat u alle mogelijke middelen heeft aangewend om bescherming in te roepen tegen de problemen die u met de sheikh had.

Verder kan het volgende worden opgemerkt voor wat betreft uw specifieke problemen voortvloeiend uit uw verklaring dat u als koptisch christen een relatie heeft met (S.A.A.A.F.), een vrouw die moslima is (geweest) en die zich wil bekeren tot de koptisch-christelijke geloofsovertuiging.

U verklaarde in 2007 verliefd te zijn geworden op een moslimvrouw (gehoor I, p. 5), hetgeen problematisch is in Soedan, omdat u als koptisch christen niet met een moslimvrouw kan trouwen, en omdat zij zich als moslima niet mag bekeren tot een andere geloofsovertuiging (gehoor II, p. 9 en zie informatie in het administratief dossier).

Ten eerste kan worden opgemerkt dat u erg weinig (overtuigende) elementen aanbrengt om de **identiteit** van deze vrouw te staven, om uw relatie met deze vrouw te onderbouwen of om te staven dat zij werkelijk moslima is (geweest).

U legde ter staving van de **identiteit van uw vrouw** enkel een kopie van een identiteits/nationaliteitsbewijs en een kopie van een uittreksel uit het geboorteregister neer, waarvan u verklaarde dat zij uw vrouw toebehoren (zie kopies van deze documenten in het administratief dossier). Op de kopie van het identiteits/nationaliteitsbewijs staat dat haar voornaam Sabah is en dat de naam van haar vader A.W.M is. Op de kopie van het uittreksel uit het geboorteregister staat ook als voornaam Sabah, maar staat als naam van haar vader A.W.A.E.F. vermeld. Dit wijst erop dat haar identiteit geenszins met zekerheid kan worden vastgesteld. U legde verder geen elementen voor om te staven dat Sabah en u **een relatie** hadden. U verklaarde dat u Nagi, een koptisch-christelijke kennis van u die op de rechtbank van El Azari werkte, vroeg een huwelijksakte op te maken. Op de akte stond uw naam vermeld en werd de naam van uw vrouw een beetje aangepast (naar S.A.T.), zodat die wat meer christelijk klonk (gehoor I, p. 5-6 en gehoor II, 12-13). U gaf echter toe dat deze akte – door het feit dat ze vervalst was, geen enkele officiële waarde had, ook al omdat het huwelijk niet in het huwelijksregister werd ingeschreven (gehoor II, 12-13). Bovendien stelde u dat de huwelijksakte werd vernield en dus niet meer bestaat (gehoor I, p. 13). U legde ook geen andere documenten neer om uw huwelijk of uw relatie/band met (S.A.A.A.F.) te staven. Daarnaast kan ook op geen enkele manier worden geverifieerd of uw vrouw werkelijk moslima is (geweest). U verklaart dat zij in het proces van bekering tot koptisch christen is, maar deze verklaringen worden door u op geen enkele manier gestaafd. Vermits u verklaarde dat het feit dat uw vrouw moslima is haar verhindert om zich te bekeren in Soedan en dat jullie omwille van jullie verschillende geloofsovertuiging niet kunnen huwen in Soedan, zou men toch verwachten dat u alles in het werk zou stellen om concrete aanwijzingen aan te brengen voor haar geloofsovertuiging en haar intentie om zich te bekeren tot de koptische godsdienst.

Vervolgens blijkt uit uw verklaringen nergens dat u in Soedan vervolgd werd of dat u bij terugkeer een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen omwille van uw loutere relatie als koptisch christen met een (beweerde) moslimvrouw.

U stelde (S.A.A.A.F.) eind 2007 te hebben ontmoet (gehoor II, p. 6) en sindsdien een relatie met haar te hebben gehad. In 2011 vertelde u uw ouders en haar moeder over jullie relatie; haar vader, die niet bij hen woonde, werd niet ingelicht; aanvankelijk was er verzet van haar moeder en van uw ouders omwille

van jullie verschillende geloofsovertuiging (gehoor II, p. 7, 12). Om de familieleden te paaien liet u in 2013 een kennis een valse huwelijksakte opmaken, waardoor - in hun ogen - uw engagement tegenover Sabah was verzekerd (gehoor I, 18 en gehoor II, p. 7 en 13). Uit uw verklaringen blijkt dat er vanuit de familie relatief weinig verzet kwam op jullie relatie, ook al beweerde u dat haar moeder 'extremistisch' was, in de zin dat ze geen kritiek op de profeet duldde (gehoor II, p. 11-12). U verklaarde echter op een ander moment dat het voor haar moeder geen probleem was dat uw vrouw christen was (gehoor I, p. 6) en dat Sabah niet meer als moslima bad toen ze bij haar moeder op bezoek ging (gehoor II, p. 11). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u en Sabah gedurende ruim 6 jaar (vanaf eind 2007 tot uw vertrek in 2014 (gehoor I, p. 4, 10)) een relatie hadden en dat jullie vanaf 13 januari 2013 ook samenwoonden, eerst in de wijk Abu Adam en dan in de wijk Al Hella Al Jadida (gehoor I, p. 4, gehoor II, p. 15). U maakte op geen enkel moment tijdens de 2 gehoren door het CGVS melding van eventuele problemen die u en uw vrouw in die toch wel lange periode zouden hebben gehad omwille van jullie verschillende geloofsovertuiging. U verklaarde letterlijk 'In feite... waar ik was, waar ik woonde kende niemand haar. Ze was thuis. Daar was ze christelijk. Als iemand op bezoek was was ze christen. Haar moeder weet het en voor haar was het geen probleem, maar voor de samenleving, voor haar vader en voor de mensen... zij willen het niet (gehoor I, p. 6)'. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat jullie als koppel ooit gevisieerd werden omwille van jullie verschillende geloofsovertuiging, of dat uw vrouw ooit gevisieerd werd omwille van haar verander(en)de geloofsovertuiging. Met betrekking tot sheikh Abdallah, die imam was in jullie wijk, verklaarde u bij voorbeeld dat u ervan uitging dat hij dacht dat uw vrouw christen was en dat hij niet zal hebben gedacht dat u een christen was die een moslima heeft gehuwd (gehoor II, p. 16). U verklaarde in dat verband ook nog dat de sheikh en zijn vrouw wilden weten of uw vrouw Ethiopische was, omdat er vele vrouwen in Soedan zijn die Eritrese of Ethiopische zijn en uw vrouw er ook zo uitziet. U bevestigde andermaal dat de sheikh en zijn vrouw dachten dat uw vrouw christelijk was (gehoor I, p. 14). Dit wijst erop dat zelfs een religieus persoon als imam sheikh Abdallah, volgens u volstrekt geen vermoeden had dat uw vrouw moslima was, hetgeen toch wel een belangrijke vaststelling is. Ook de politie van de wijk Abu Adam, bij wie u klacht ging indienen, wist volgens uw verklaringen niet dat uw vrouw moslima was (gehoor I, p. 21). U verklaarde verder ook dat uw vrouw naar bijeenkomsten van de evangelische kerk ging (gehoor II, p. 9), waaruit kan worden afgeleid dat zij toch wel de mogelijkheid had om haar (nieuwe) christelijke geloofsovertuiging te veruitwendigen, zonder dat dit haar in de problemen bracht. Tenslotte verklaarde u dat uw vrouw sinds u vertrokken bent bij haar moeder woont, dat het 'goed' met haar gaat (gehoor I, p. 8), hoewel ze ongeduldig is om u te vervoegen en veel weent (gehoor II, p. 23), maar dat de sheikh niet naar haar op zoek is (gehoor I, p. 21) en dat ze nog geen problemen heeft gehad (gehoor I, p. 21 en gehoor II, p. 23)).

Tot slot kan worden opgemerkt dat – indien u er werkelijk van overtuigd was dat de situatie waarin u en uw vrouw verkeerden dusdanig was dat u een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, het merkwaardig is dat u niet heeft geprobeerd om (eerder), samen met uw vrouw, op legale wijze Soedan te verlaten.

Hierboven werd reeds vermeld dat u en (S.A.A.A.F.) sinds eind 2007 een relatie hadden (gehoor II, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt dat jullie er al van bij het begin van bewust waren dat jullie relatie problematisch was en dat jullie niet zouden kunnen trouwen of een gezin stichten (gehoor II, p. 4, 6). Men kan zich dan ook vragen stellen bij het feit dat u zo lang (tot 2014) gewacht heeft om - dan nog op illegale wijze - het land te verlaten, indien de permanente dreiging van ontdekking van jullie relatie door de buitenwereld werkelijk van bij het begin aanwezig was en indien de onmogelijkheid om openlijk een relatie te hebben, alsook de onmogelijkheid om te trouwen en een gezin te stichten struikelpunten voor jullie waren, zoals u zelf beweerde (gehoor II, p. 4). Wanneer u gevraagd werd waarom u niet op legale wijze het land verliet, vermits u geen problemen had met de Soedanese autoriteiten, antwoordde u dat u en uw vrouw op legale wijze wilden vertrekken, maar dat jullie geen visum konden verkrijgen (gehoor CGVS, p. 20). Wanneer u echter gevraagd werd wat u hiertoe ondernam, legde u weinig overtuigende verklaringen af. Gevraagd voor welke landen jullie een visum probeerden te krijgen, antwoordde u dat u 'dacht' naar de Franse ambassade te gaan en dat u 'dacht' naar de Italiaanse ambassade te gaan (gehoor CGVS, p. 22). Gevraagd of u ooit wel concrete stappen ondernam om een visum te verkrijgen, die verder gingen dan erover te denken, antwoordde u - de vraag ontwijkend - dat ze u zeiden dat u een bankrekening moest hebben vooraleer u mocht gaan; dat ze een uittreksel van een bankrekening moesten hebben (gehoor II, p. 22). Gevraagd of dat een probleem was, antwoordde u dat u geld had, maar dat het niet genoeg was. Meteen daarna zei u dat het geld dat u had bij iemand anders had ondergebracht waar het meer kon opbrengen dan bij de bank. Op de vraag van de protection officer of u het geld dat u ergens anders liet renderen dan niet tijdelijk op een bankrekening kon zetten, antwoordde u dat het [geld] 6 tot 7 maanden op een bankrekening moest blijven staan eer je een visum kreeg; u voegde eraan toe dat u bovendien bang was omdat eens je een visum geweigerd wordt op een ambassade, je geen visum meer kan krijgen (gehoor II, p. 22). Wanneer

u door de protection officer gevraagd werd of concluderend mag worden gesteld dat u geen enkele stap ondernam om een visum te krijgen en u zich telkens liet ontmoedigen door verschillende factoren, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u bang was om teleurgesteld te worden (gehoor II, p. 22). Alle redenen die u aanhaalde om te verantwoorden waarom u geen concrete stappen ondernam om een visum aan te vragen en zo, samen met uw vrouw, Soedan te verlaten, zijn echter van puur praktische/materiële aard en zijn geenszins overtuigend om te verantwoorden waarom jullie niet eens probeerden om een visum te krijgen en via legale weg uit Soedan te vertrekken, terwijl dit in principe wel mogelijk zou zijn geweest.

Hogervermelde vaststellingen laten toe om te concluderen dat u te weinig (overtuigende en concrete) verklaringen of bewijsstukken heeft aangebracht om te kunnen concluderen dat u – als koptisch christen - omwille van uw relatie met een moslimvrouw, die zich tot christen wil bekeren, een gegronde ‘vrees voor vervolging’ of een ‘risico op het lijden van ernstige schade’ zou lopen bij terugkeer naar Soedan.

Voor wat de door u voorgelegde documenten betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

Het origineel attest van het aartsbisdom van Khartoum en het zuiden (dd. 25 januari 2014) waarin vermeld wordt dat u koptisch christen bent en lid bent van de parochie van de kerk van de maagd Maria in Khartoum, bewijst uw lidmaatschap van de koptische gemeenschap in Khartoum, hetgeen hier niet meteen wordt betwist. U legde verder geen officiële identiteitsdocumenten voor om uw identiteit/nationaliteit te staven. De kopieën van de documenten met betrekking tot uw vrouw, met name een identiteits/nationaliteitsbewijs, afgeleverd 1 december 2003 en een uittreksel uit het geboorteregister, afgeleverd op 27 juni 2010, werden hierboven reeds besproken. Het artikel ‘Sudan’s human rights crisis : High time to take article 2 of the Covenant seriously’ van het African Centre for Justice and Peace Studies (juni 2014) en het ‘Refworld Report on International Religious Freedom – Sudan (2013)’ zijn van algemene aard en doen geen afbreuk aan hogervermelde vaststellingen. U legde tot slot geen documenten voor om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet), de medewerkingsplicht van het CGVS in het onderzoek van de feiten zoals bepaald in artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2007 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

2.1.2. In een eerste onderdeel stelt verzoeker:

“Art. 17.§ 1 KB van 11 juli 2007 verplicht de dossierbehandelaar van het CGVS om op letterlijkewijze nota’s te nemen van de verklaringen van de asielzoeker.

“De notities van het gehoor zijn een trouwe weergave van de aan de asielzoeker gestelde vragen evenals van zijn verklaringen.”

In casu was dit niet het geval. Na een eerste vertaling vanuit het Arabisch naar het Frans, moest de dossierbehandelaar zelf een tweede vertaling van het Frans naar het Nederlands doorvoeren om de nota’s in de taal van de procedure op te stellen.

In de praktijk merkt verzoeker dat de officiële gehoornota’s een verkorte versie vormen van zijn verklaringen. Een aantal elementen in verband met de vrees van [verzoeker] zijn verloren gegaan in de notities. Verzoeker toont hier door middel van voorbeelden aan hoe het CGVS verkeerde conclusies trekt op basis van deze verklaringen. De voorbeelden gaan over de werkervaringen van de familieleden. Over het werk van zijn moeder. Volgens het gehoorverslag 5.3.15 p. 9:

“Job moeder?

Onderwijzeres

In welke school?

SO ze gaf les in verschillende scholen

Welke?

In Al Kabas en daarna in ander school".

Hier zijn de antwoorden zoals opgenomen door zijn advocaat (stuk 3):

« Votre maman, elle a travaillé ?

Enseignante

Où ça ?

Dans une école.

Le nom ?

Attendez je vais me rappeler, parce que ça fait aussi un moment...

C'était école secondaire... parce qu'elle a fait plusieurs écoles vous savez... Elle était à l'école El Kabass et après elle a été dans une autre école... mais c'est il y a longtemps »

Uit deze nota's blijkt wel duidelijk dat deze periode naar een ver verleden verwijst.

Over het werk van verzoeker zelf. Volgens het gehoorverslag 5.3.15 p. 17:

"Ken je een paar Soedanese prominente koptische christenen?

Eduard Assad; hij is kopt en Soedanees

Hij heeft verschillende bedrijven voor productie van ijzerwaren, kabels, verf"

En volgens de nota's van zijn advocaat (stuk 3):

« D'autres coptes importants dans la vie soudanaise ? Hommes d'affaire, etc ? hommes connus ?

Edward Assad, il a plusieurs sociétés. Usines pour fabriquer du fer, usine de cables où je travaillais, usine de peinture, ... »

Het CGVS verliest hier de info dat verzoeker voor een bedrijf onder de directie van een kopt gewerkt heeft.

Dit zijn belangrijke elementen gezien de context. Het CGVS concludeert dat [verzoeker] en zijn familie werk(t)en voor de regering. (CGVS beslissing p. 3) Het CGVS hecht een groot belang aan de werkervaringen van de familieleden bij de inschatting van de vrees van verzoeker. Volgens de administratie tonen deze ervaringen aan dat de familie geen vrees heeft voor de regering. Het CGVS neemt niet in aanmerking dat het werk van zijn ouders deel uitmaakte van een andere periode en dat [verzoeker] geen rechtstreekse werkervaring heeft met de regering. Integendeel, meneer legt uit dat als kopt, bij een firma onder koptische leiding werkte. Hij heeft ook eerder in zijn interview uitgelegd dat iemands religieuze overtuiging een kenmerk is op de arbeidsmarkt. (GV I, 5.3.15 p. 11)

Verzoeker is van mening dat het CGVS geen rekening houdt met de recente politieke ontwikkelingen in Soedan. Sinds de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan, stijgt de sociale verwerping van de christenen uit de Soedanese samenleving. De werkervaringen van de generatie van zijn ouders geven geen correct beeld geven van de huidige samenleving.

Een aantal veelbetekenende details zijn verloren geraakt in het meervoudige verlatingsproces."

2.1.3. In een tweede onderdeel stelt verzoeker:

"Volgens het CGVS "blijkt dat christenen in Soedan, die zowat 3% van de bevolking uitmaken, weliswaar het slachtoffer kunnen zijn van discriminatie en problemen kunnen hebben binnen de overwegend islamitische samenleving, maar dat koptische christenen, die een hechte gemeenschap vormen en lang aanwezig zijn in Soedan, maatschappelijk gezien het minst te maken krijgen met dergelijke problemen." (CGVS beslissing p. 3)

Het administratief dossier brengt verschillende documenten over Soedan aan. Wat de godsdienstvrijheid en de toestand van de leden van de koptische Kerk betreft, blijven de aangebrachte bronnen summier. Het CGVS verwijst 2 keer naar "US DoS International Religious Freedom 2013" (Stukken 1 en 29), 2 keer naar het persartikel van Al Arabiya News "Two Sudan Coptic priests arrested after 'baptism'" (Stukken 31 en 36), 2 keer naar de Wikipedia-pagina "Copts in Sudan" (Stukken 32 en 33), 2 kleine persartikelen die relatie tussen de Soedanese regering en de koptische Kerk aantonen (Stukken 34, 35), een samenvatting van MRGI van 2005 over kopten in Soedan (stuk 37)

Verzoeker meent dat het CGVS weinig informatie aanbrengt en de verkeerde conclusies trekt uit de bestaande rapporten.

Zo is het bijvoorbeeld problematisch dat de informatie dat de kopten het minst te maken krijgen met discriminatie in de Soedanese samenleving, uit Wikipedia en MRGI komt. Beiden fiches geven voornamelijk historische informatie. Wikipedia vormt op zich geen informatiebron. De fiche verwijst naar twee bronnen: de website www.sudanupdate.org die niet beschikbaar is tot september 2015 en... MRGI <http://www.refworld.org/docid/49749ca6c.html>. De informatie van MRGI dateert al van 2005 en houdt geen rekening met de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan en de ontwikkeling van religieuze intolerantie in de regio.

In 2006 vond de Britse asielrechtbank dat kopten een kwetsbare groep vormen in Soedan. In geval van problemen, kunnen ze niet rekenen op een bescherming. (stuk 4)

"33. We accept that the position of some members of the Coptic community has worsened since the present regime came to power in 1989 with its narrower view of Islam than that of the majority of the Muslim population in Sudan . We find that there is a real risk of persecution for those members of the Coptic community who for whatever reason have become the object of adverse attention from the authorities including the local security police. The attention may be motivated by malice or greed leading to extortion from business owners as in the appellant's case. As Mr Verney said, the initial trigger may be something petty but the risk is that it leads to consequences of mounting severity. When this happens to an individual Copt, there is no one to whom he can turn for protection. The Sudanese authorities are complicit in this ill-treatment or turn a blind eye to it to the extent that the individual may be deprived of effective protection. The Coptic community, having adopted a low profile, in any event is a small community with no ability to provide its own members with protection. This leaves the individual without recourse to any form of protection.."

Alhoewel dit vonnis zich op een expertise van 2006 steunt, kunnen we vermoeden dat de huidige toestand niet beter is. Volgens het rapport van de Amerikaanse regering, de meeste recente en gedetailleerde bron van het administratief rapport:

"There were reports of societal abuses and discrimination based on religious affiliation, belief, or practice. Muslim citizens sometimes harassed and intimidated non-Muslims and pressured them to convert to Islam. Employers and school authorities refused to excuse Christian students to perform Christian rites on Sundays; and some Muslim groups increased rhetoric against other Muslims and non-Muslims. Because of the overlap between ethnicity and religion, it was often difficult to determine whether some abuses were specifically due to religious intolerance."

"There were reports of societal abuses and discrimination based on religious affiliation, belief, or practice. Because of the overlap between ethnicity and religion, it was often difficult to differentiate between ethnic and religious intolerance.

Pressure from Muslim citizens and economic incentives, such as the perception of better employment prospects and higher education opportunities, reportedly pushed non-Muslims to convert to Islam. There were no reports of forced conversion.

There were also reports that some employers and private schools, predominantly Islamic ones, in contravention of the law, failed to allow Christian workers and students two hours off to pray on Sundays. As there was no legal remedy for those whose rights were violated, most Christians chose to worship on Fridays, Saturdays, or Sunday evenings.

A small, growing, and sometimes vocal minority of Salafist groups continued to be a concern to other Muslims and non-Muslims. The vocal groups increased their use of hostile rhetoric against other Muslims in social media and in university gatherings."

In dit rapport kan verzoeker geen spoor vinden van een betere behandeling van de kopten in Soedan. Het rapport verwijst enkel naar een betere erkenning van de koptische Kerk als instelling door de overheden.

"In June a spokesperson for the Sudan Council of Churches (SCC) stated the Council had not received any formal complaints from constituent churches regarding government persecution. Reportedly, however, treatment of various Christian groups often depended on that Christian community's relationship with the government, with the Copts generally receiving the best treatment and South Sudanese Christian churches receiving poorer treatment."

Een aantal elementen bewijzen de groei van de onverdraagzaamheid.

A report from Reuters US, entitled 'Sudan constitution to be '100 percent Islamic' Bashir', dated 7 July 2012 further updated:

"President Omar Hassan al-Bashir said on Saturday [7 July 2012] Sudan's next constitution would be '100 percent Islamic' to set an example for neighboring countries, some of which have seen religious parties gain power after popular uprisings. ... The secession of mostly non-Muslim South Sudan a year ago sparked predictions that Sudan, which hosted former al Qaeda leader Osama bin Laden in the 1990s, would start implementing Islamic law more strictly. ... In a speech to leaders of the mystical Islamic Sufi tradition in Khartoum, Bashir suggested Sudan's new, post-secession constitution could help guide the region's political transformation. ... 'We want to present a constitution that serves as a template to those around us. And our template is clear, a 100 percent Islamic constitution, without communism or secularism or Western (influences),' said Bashir. ... 'And we tell non-Muslims, nothing will preserve your rights except for Islamic sharia because it is just,' he said." (stuk 5)

Het CGVS minimaliseert de kwetsbare positie van verzoeker als kopt in Soedan. Daarom begrijpt het CGVS niet dat verzoeker geen vertrouwen heeft in de regering om hem te verdedigen tegen extremistische bewegingen zoals Ansar Sunnah.

De geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker zijn niet tegenstrijdig met objectieve en pertinente informatie. Terwijl een referentiearrest van het Verenigd Koninkrijk geen bescherming vindt voor de kopten in geval van vervolging, brengt het CGVS geen objectieve informatie aan om het bestaan van deze bescherming aan te tonen. Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet is geschonden."

2.1.4. In een derde onderdeel stelt verzoeker:

"Volgens het CGVS moest verzoeker opnieuw een klacht indienen tegen de sheikh Abdallah van Ansar Sunnah. "In verband met de problemen met sheikh Abdallah kan u echter niet aannemelijk maken dat deze kunnen geïnterpreteerd worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch dat u alle mogelijke middelen heeft aangewend om bescherming in te roepen tegen de problemen die u met de sheikh had." (CGVS beslissing p. 2)

Waarom de bedreigingen van de sheikh Abdallah niet als vervolging zouden kunnen geïnterpreteerd worden, is niet duidelijk vermeld in de beslissing. Verzoeker heeft verklaard dat de sheikh christenen als buitenlanders beschouwt en zijn bekering eiste. Verzoeker begrijpt dan niet waarom dit conflict niet gelinkt kan worden met een motief van het Vluchtelingenverdrag, in casu religie.

Zo benadrukt het CGVS de mogelijkheid dat [verzoeker] van een vriend kan krijgen om een nieuwe klacht tegen de sheikh in te dienen.

Maar feitelijk blijft deze mogelijkheid louter hypothetisch. Alhoewel de vriend van verzoeker genoeg invloed in zijn wijk heeft om hem vrij te krijgen, heeft het CGVS geen elementen om aan te tonen dat deze vriend genoeg invloed heeft om het onderzoek van een klacht in een andere wijk te kunnen garanderen...

Het CGVS maakt hier een cirkelredenering. Iemand doenvrijkomen en een onderzoek afdwingen tegen een religieuze figuur zijn twee verschillende handelingen die niet vergelijkbaar zijn.

[Verzoeker] heeft geprobeerd om een klacht in te dienen. Hij werd echter beledigd en opgesloten. Het is aannemelijk dat hij niet meer naar de politie durft te gaan. Het is ook aannemelijk dat verzoeker de aandacht niet op zijn eigen familie wil zetten terwijl de relatie met zijn echtgenote tegen de wet in gaat. Zijn houding is conform de aanvaarde expertise in de zaak MG voor de Britse rechtbank waar aangetoond werd dat kopten geen echte bescherming kunnen vinden in geval van conflict. (zie opnieuw stuk 4)

Het CGVS toont niet aan dat verzoeker toegang heeft tot bescherming in zijn land van herkomst. Het verwachte gedrag van de verzoeker is niet redelijk.

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet werd geschonden."

2.1.5 In een vierde onderdeel stelt verzoeker:

"Verzoeker beweert dat zijn relatie met zijn vrouw op zich een vrees voor vervolging inhoudt.

De Soedanese wetgeving verbiedt het huwelijk van een moslimvrouw met een christelijke man. Apostasie is verboden. Iemand beïnvloeden met het oog op bekering is ook strafbaar. Dit wordt bevestigd door het laatste beschikbare rapport van de US Department of State.

"The government prohibited conversion from Islam to another religion, (...)

(...) laws generally favor Islam and the government prohibits apostasy from Islam, blasphemy, and conversion to a religion other than Islam.(...)

The law specifies imprisonment or death as punishment for those who convert from Islam to another religion. A person convicted of conversion has an opportunity to recant. The law does not explicitly ban proselytizing, but the apostasy law criminalizes both apostasy and acts that encourage apostasy from Islam."

Door hun huwelijk ontstaat er een gegronde vrees voor vervolging bij verzoeker (en zijn echtgenote). Volgens de verklaringen van verzoeker, heeft het liefdespaar een schijnhuwelijk gepleegd door het een vals huwelijkscontract op te stellen. Het koppel is erna verhuisd naar een andere wijk om mevrouw te verbergen voor haar kennissen. Zij moest verborgen blijven om ervoor te zorgen dat hun verboden relatie niet ontdekt werd.

Verzoeker verwijst naar de aanbevelingen van het UNHCR voor de behandeling van asielaanvragen die te maken hebben met religie.

"13. Si on applique le même raisonnement que pour les autres motifs de la Convention, on peut estimer que la conviction religieuse, l'identité ou la manière de vivre sont tellement fondamentales pour l'identité humaine qu'on ne saurait contraindre quelqu'un à les cacher, les modifier ou y renoncer pour échapper à la persécution. En effet, la Convention n'offrirait aucune protection contre la persécution du fait de la religion s'il fallait, comme condition, que la personne concernée prenne des mesures – raisonnables ou autres – pour éviter d'offenser les souhaits des persécuteurs.

L'existence de convictions religieuses s'accompagne souvent de témoignages par des mots ou des actes."

De rechtspraak van het Hof van Justitie aanvaardt geen inperking van de religieuze vrijheid om vervolging te vermijden.

"78. Geen van die regels bepaalt dat bij de beoordeling van de omvang van het gevaar om daadwerkelijk in een bepaalde context te worden vervolgd, rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid voor de verzoeker om een gevaar van vervolging uit de weg te gaan door af te zien van de betrokken godsdienstige praktijk en, bijgevolg, van de bescherming die de richtlijn hem beoogt te verzekeren door hem als vluchteling te erkennen..."

Het is dus niet aannemelijk voor het CGVS om te veronderstellen dat een status quo van de beschreven toestand een gebrek aan vervolging uitmaakt.

"U maakte op geen enkele moment tijdens de 2 gehoren door het CGVS melding van eventuele problemen die u en uw vrouw in die toch wel lange periode zouden hebben gehad omwille van jullie verschillende geloofsovertuiging. U verklaarde letterlijk ' In feite... waar ik was, waar ik woonde kende niemand haar. Ze was thuis. Daar ze was christelijk. Als iemand op bezoek was was ze christen. Haar moeder weet het en voor haar was het geen probleem, maar voor de samenleving, voor haar vader en voor de mensen... zij willen het niet (gehoor I, p. 6)'. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat jullie als koppel ooit gevisieerd werden omwille van jullie verschillende geloofsovertuiging." (CGVS beslissing p. 4)

Deze redenering is strijdig met een richtlijnconforme interpretatie van de vervolging omwille van religieuze motieven. In deze situatie zou mevrouw verborgen moeten blijven. Dit is onaanvaardbaar en maakt een vervolging uit.

Het CGVS ondersteunt zijn redenering met een aantal feitelijke appreciaties die weinig overtuigend zijn. Het CGVS begrijpt niet waarom de namen van mevrouw verschillend zijn op de kopie van haar identiteitskaart en de kopie van het uittreksel uit het geboorteregister. Het is voor verzoeker een raadsel waarom volgens het CGVS die namen verschillend zouden zijn. Verzoeker legt hierbij nog een kopie neer van de twee documenten, en van een beëdigde vertaling ervan (stuk 6). Uit de vertaling blijkt dat de naam van de vader van verzoekers echtgenote op beide documenten (A.W.A.E.) is. De originelen van die twee documenten zullen ook ter zitting neergelegd worden.

Het CGVS betreurt dat het huwelijk niet bewezen is en de moslimafkomst van haar vrouw niet verifieerbaar is. Verzoeker ziet niet goed in hoe de feiten in werkelijkheid zouden kunnen bewezen worden aan de hand van documenten. Nochtans mag het CGVS de aanwezigheid van mevrouw niet vereisen om hun vrees voor vervolging te kunnen bepalen. Verklaringen kunnen voldoende zijn om een vluchteling te erkennen. [Verzoeker] werd 2 keer gehoord door het CGVS. Zijn verklaringen bleven consequent en hij diende veel vragen te beantwoorden om de werkelijkheid van zijn relatie te bewijzen. Volgens het UNHCR : *"(...) il peut également y avoir des déclarations dont la preuve est impossible à administrer. En pareil cas, si le récit du demandeur paraît crédible, il faut lui accorder le bénéfice du doute, à moins que de bonnes raisons ne s'y opposent."*⁷ Dit is hier een geval waar het voordeel van de twijfel zou moeten toegepast worden. Het CGVS geeft geen grondige redenen weer om de geloofwaardigheid van de verklaringen uit te sluiten.

Het CGVS vindt het abnormaal dat verzoeker geen stappen ondernomen heeft om legaal Soedan te verlaten. Het CGVS maakt hier abstractie van de situatie van het koppel. [Verzoeker] heeft snel geconcludeerd dat hij niet over de nodige financiële middelen beschikte om een visum te verkrijgen. Het is ook dan zeer theoretisch te denken dat een visum haalbaar zou zijn voor beiden. Het lijkt er bovendien op dat Soedanese passporten melding maken van de maritalestatus. In ieder geval vormde een emigratieprocedure een gevaar voor mogelijke blootstelling van hun schijnhuwelijk aan verschillende administraties.

[Verzoeker] is naar Europa gekomen via de gevaarlijkste route. Hij kruiste Libya door en kwam per boot in Italië aan. Dit is op zich een billijke reden om zijn vrouw achter te laten en te wachten op een erkenning om haar veilig naar Europa te brengen.

Meneer heeft meermaals uitgelegd dat zijn relatie met mevrouw (S.A.A.F.) langzaam tot stand kwam (6 jaren tussen de ontmoeting en het huwelijk). Ze hebben de tijd genomen om zich ervan te overtuigen dat zij de normen van de Soedanese samenleving wilden overtreden. Het heeft ook tijd genomen om de dichtste familieleden te overtuigen. Het was dan ook duidelijk voor beide echtgenoten (en hun familie) dat hun huwelijk enkel in het buitenland mogelijk was.

"Is er een religieuze ceremonie geweest voor jullie huwelijk?"

Nee het was moeilijk, er worden hoofden afgehakt hiervoor. In moslimlanden kan dat niet; het is overal in moslimlanden zo. Het is niet mogelijk voor een christen om een moslim te huwen. Ik overtuigde haar omdat ze mij graag zag maar we dachten een manier te vinden om weg te gaan; dat ze haar naam zou veranderen en dat we in de kerk zouden kunnen trouwen." (GV I, p. 6)

"Il n'y a pas eu de cérémonie religieuse ?"

C'est impossible ça. Après c'est les têtes qui sautent. Un chrétien qui épouse une musulmane ? c'est la mort au Soudan (et dans d'autres pays musulmans)

Si on l'a fait, c'est parce qu'elle m'aime vraiment.

En fait on envisageait de quitter le pays, et de se marier à l'église à l'étranger."

"Hoe hebben uw ouders het opgenomen dat u met een meisje trouwde die moslim was?

Het was voor hem moeilijk in het begin; ze wisten dat ik problemen ging krijgen maar nadien werd het beter; ik heb hen overtuigd. Ik zei hen ; ik heb haar gekozen en ik wil haar meenemen. Ik wil alles officieel maken. Het feit dat een moslima haar naam laat veranderen in een meer christelijke naam is een probleem. Het is een groot probleem als het geweten is...

"Comment ont-ils réagi ?

Au début, dérangés, car ils savent quels problèmes cela peut entraîner. Après j'ai réussi à les convaincre. Après on sortira du pays et on régularisera la situation. Parce que l'histoire de changer son nom, ça c'est un gros problème si ça se sait."

"Sinds de eerste dagen van ons huwelijk wisten we dat we problemen zouden hebben, dat we geen gezin zouden kunnen stichten ; ik bedn christen en zij is het niet ; we wilden kinderen, maar het kon niet in die situatie. We besloten legal het land te verlaten om elders te gaan leven waar dat wel zou kunnen; ik probeerde via vrienden en kennissen via legale weg, (...) Ik ging naar consulate, ambassades, ... ze zullen me vragen of ik een bakrekenin heb, geld heb, ze zullen mij het leven moeilijk maken. Toen ik problemen kreeg kon ik niet meer blijven; dat heeft mij gedwongen om snel het land te verlaten. Ik wilsz met mijn vrouw weg maar ik vluchtte weg voor de dood. (...)" (GV II; p. 4)

[Verzoeker] toont een gegronde vrees voor vervolging omwille van religieuze redenen aan.

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet is geschonden."

2.1.6. In toepassing van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet, legt verzoeker de volgende nieuwe elementen neer:

- Gehoor nota's van de advocaat van verzoeker (stuk 3);
- MG (Christians, including Coptic Christians) Sudan CG [2006] UKAIT 00047 (20 April 2006) uittreksel (stuk 4);
- United Kingdom: Home Office, Country of Origin Information Report - Sudan, 11 September 2012 uittreksel (stuk 5);
- Beëdigde vertaling van de identiteitskaart en van de geboorteakte van de echtgenote van verzoeker (stuk 6).

2.2.1. Waar verzoeker in een eerste onderdeel aanvoert dat artikel 17, § 1 KB van 11 juli 2007 de dossierbehandelaar van het CGVS verplicht om "letterlijkewijze" nota's te nemen van de verklaringen, wordt vastgesteld dat voormeld artikel bepaalt dat de notities van het gehoor "een trouwe weergave" dienen te zijn. Een "trouwe weergave" impliceert niet dat het gehoorverslag een "letterlijke" weergave (met bijvoorbeeld stopwoorden, onduidelijke zinsconstructies, niet ter zake doende verklaringen, etc. ...) bevat.

Uit de aangehaalde passages van het gehoorverslag blijkt dat de notities van de dossierbehandelaar een trouwe weergave betreffen. Verzoeker toont niet aan op welke wijze de conclusie van de bestreden beslissing anders zou luiden ingevolge de weergave van verzoekers verklaringen in de nota's van de dossierbehandelaar.

De Raad volgt verweerder waar deze zijn verweer inzake de nota's, de situatie van de Koptische christenen en verzoekers persoonlijke werksituatie als volgt motiveert:

"Vooreerst merkt verweerder op dat de gehoorverslagen op het CGVS worden opgesteld door een onpartijdige ambtenaar en als dusdanig de nodige garanties bieden inzake objectiviteit. Het is dan ook volkomen normaal dat bij betwisting omtrent de precieze draagwijdte van de verklaringen van de vreemdeling aan deze verklaringen de voorkeur wordt gegeven boven de notities van de raadsman van de betrokkene (RvS, nr. 180.432 van 4 maart 2008; RvV, nr. 18.817 van 19 november 2008).

Waar verzoeker verwijst naar de recente politieke ontwikkelingen in Soedan, meer bepaald de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan die een negatieve impact heeft op de positie van christenen in de Soedanese samenleving, antwoordt verweerder dat verzoeker niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst teneinde een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Verweerder verwijst naar de in het administratieve dossier aanwezige

informatie waaruit blijkt dat christenen in Soedan, die zowat 3% van de bevolking uitmaken, weliswaar het slachtoffer kunnen zijn van discriminatie en problemen kunnen hebben binnen de overwegend islamitische Soedanese samenleving, maar dat koptische christenen, die een hechte gemeenschap vormen en reeds lang aanwezig zijn in Soedan, maatschappelijk gezien het minst te maken krijgen met dergelijke problemen. Koptische christenen zijn vertegenwoordigd in overheidsorganen, met name het nationaal parlement, de raad van de staat Khartoum en het bestuur van de stad Khartoum. Een koptisch christen was ook vice-voorzitter van de Human Rights Commission, een overheidsorgaan, en er werd ook een koptisch christen aangesteld als minister van staat. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij en zijn familieleden – ondanks hun koptisch-christelijke geloofsovertuiging – zonder noemenswaardige problemen een leven konden uitbouwen in Soedan. Zo waren verzoekers vader en moeder, beiden ondertussen gepensioneerd, respectievelijk medewerker van het Soedanese ministerie van irrigatie (zie gehoorverslag CGVS I, p. 9 en CGVS II, p. 3) en lerares secundair onderwijs in publieke scholen (CGVS II, p. 3). Zelf was verzoeker tewerkgesteld als bediende in een kabelfabriek, die ook samenwerkte met het Soedanese ministerie van energie en elektriciteit (CGVS I, p. 10):

“Eigen job ?

handelsvertegenwoordiger

Laatste werk was als bediende. De 7-8 laatste jaren was ik bediende in de kabelfabriek van het westen

Wat voor kabels ?

elektrische kabels, verschillende kabels bij voorbeeld van palen naar huizen ; kabels van verschillend kaliber

we werkten ook samen met het ministerie van energie en elektriciteit

ook kabels voor telecommunicatie ?

nee het was het ministerie van energie en elektriciteit. De hadden een elektriciteitsagentschap”

Waar verzoeker lijkt aan te voeren dat het CGVS teveel belang hecht aan zijn werkervaringen en deze van zijn familie en hieruit ten onrechte concludeert dat zij geen vrees hebben voor de Soedanese regering, wenst verweerder erop te wijzen dat verzoeker zelf expliciet verklaarde géén problemen te hebben gehad met de Soedanese autoriteiten (CGVS II, p. 21)

“Denk je dat je als je een nieuw paspoort had gevraagd je het zou hebben verkregen ?

Ja van de Soedanese autoriteiten wel; ik had geen problemen met hen”

Verweerder besluit dat verzoeker niet aantoont dat een aantal veelbetekenende details verloren zijn geraakt in het meervoudige verlatingsproces, laat staan dat dit een invloed zou hebben gehad op de beslissing.”

2.2.2. Verzoeker stelt dat het CGVS weinig informatie aanbrengt en de verkeerde conclusies trekt uit de bestaande rapporten; verzoeker verwijst te dezen naar een arrest van de Britse asielrechtbank in 2006 (stuk 4) en een persbericht van juli 2012 (stuk 5). Verweerder repliceert dienaangaande terecht dat uit de informatie die verzoeker aanhaalt niet kan worden afgeleid dat Koptische christenen in Soedan actueel het voorwerp uitmaken van systematische vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

In het door verzoeker aangehaalde arrest, dat bijna tien jaar oud is en derhalve bezwaarlijk de actuele situatie beoordeelt, wordt aanvaard dat de situatie van *sommige leden van de Koptische gemeenschap* is verslechterd met de komst van het huidige Soedanese regime, en dat zij die in de negatieve aandacht staan van de Soedanese autoriteiten vervolging riskeren (*“We accept that the position of **some members** of the Coptic community has worsened since the present regime came to power in 1989 with its narrower view of Islam than that of the majority of the Muslim population in Sudan. We find that there is a real risk of persecution for those members of the Coptic community who for whatever reason have become the object of adverse attention from the authorities including the local security police.”*). Verzoeker toont evenwel niet aan dat hij zich in een gelijkaardige situatie bevindt.

Verzoeker verklaarde immers bij het CGVS expliciet geen problemen te hebben gehad met de Soedanese autoriteiten, hij stelt dat hij zonder problemen een nieuw paspoort zou hebben verkregen (CGVS II, p. 21). Verweerder is terecht van oordeel dat het loutere feit Kopt te zijn in Soedan op zich geenszins voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève of de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hoe het ontstaan van Zuid-Soedan zou leiden tot een andere oordeelsvorming kan niet worden ingezien.

De bestreden beslissing formuleert terechte bedenkingen bij verzoekers verklaringen aangaande zijn inspanningen om bescherming in te roepen tegen de vermeende problemen die hij had met sheikh Abdallah. Zo verklaarde verzoeker dat hij korte tijd werd vastgehouden op het politiekantoor toen hij klacht wilde indienen tegen sheikh Abdallah en dat hij na tussenkomst van een vriend, die nota bene ook een Koptisch christen is met goede contacten bij de veiligheidsdiensten en de politie, dezelfde dag nog vrijkwam. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker (i) niet eerder de hulp inriep van deze

vriend om zich te beschermen tegen de vermeende bedreigingen van sheikh Abdallah, gelet op diens goede connecties met de Soedanese autoriteiten; (ii) ook naar aanleiding van zijn latere problemen geen beroep deed op de connecties van zijn vriend. Verzoekers gebrek aan initiatief om zijn invloedrijke Koptische vriend te laten tussenkomen ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake de ondergane bedreigingen.

Inzake de relatie met een moslima, die de Koptische religie zou overgenomen hebben, minstens genegen zijn, dient te worden vastgesteld dat verzoekers beweerde echtgenote geen voorwerp uitmaakt van de voorliggende asielaanvraag. Hoger werd reeds gesteld dat het loutere feit Koptisch christen te zijn in hoofde van verzoeker geen grond van vervolging uitmaakt.

Verweerder stelt: *“Verweerder wenst vooreerst op te merken dat uit nazicht blijkt dat de naam van de vader van verzoekers (beweerde) echtgenote wel degelijk overeenkomt op beide door verzoeker neergelegde documenten (een identiteits-/nationaliteitsbewijs en een uittreksel uit het geboorteregister), met name A.W.A.E.Fi. Dit motief van de bestreden beslissing komt dan ook te vervallen.”* De Raad neemt dit over.

De door verzoeker neergelegde documenten, met name een identiteits-/nationaliteitsbewijs en een uittreksel uit het geboorteregister op naam van S.A.A.A.F. vormen geen sluitend bewijs voor de door verzoeker beweerde relatie met deze vrouw. Verzoeker legde geen enkel ander document neer om zijn relatie of huwelijk met deze vrouw te staven. Verzoeker verklaarde dat er een (vervalste) huwelijksakte werd opgesteld, doch hij slaagt er evenmin in deze akte neer te leggen. Verzoeker brengt geen enkel document ter staving van zijn beweerde relatie of huwelijk met een moslima bij, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, en geeft hiervoor geen dienstige verklaring. Dit is een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Tevens moet worden opgemerkt dat – indien verzoeker en zijn echtgenote daadwerkelijk het slachtoffer waren van vervolgingsfeiten – het niet geloofwaardig is dat verzoeker zijn echtgenote in Soedan heeft achtergelaten en niet heeft geprobeerd om, samen met zijn echtgenote, op legale wijze Soedan te verlaten. Zij hadden geen problemen met de Soedanese autoriteiten. Bovendien legde verzoeker weinig overtuigende verklaringen af over de pogingen die hij hiertoe zou hebben ondernomen. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij en zijn echtgenote op legale wijze wilden vertrekken, maar geen visum konden verkrijgen (CGVS II, p. 20). Vervolgens gevraagd voor welke landen zij een visum probeerden te verkrijgen, bleek dat verzoeker en zijn echtgenote nooit concrete stappen hebben ondernomen om een visum te verkrijgen (CGVS II, p. 22). Dergelijke incoherente verklaringen komen verzoekers geloofwaardigheid niet ten goede. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verder aanhaalt dat een emigratieprocedure een gevaar vormt voor mogelijke blootstelling van hun schijnhuwelijk aan verschillende administraties en Soedanese paspoorten melding lijken te maken van de huwelijksstatus, antwoordt verweerder terecht dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet officieel gehuwd is. Verzoeker verklaarde dat de op zijn vraag opgemaakte huwelijksakte een vervalsing was, die geen enkele officiële waarde had en dat het huwelijk niet in het huwelijksregister werd ingeschreven (CGVS I, p. 5-6 en CGVS II, p. 12-13). Bovendien konden verzoeker en zijn echtgenote afzonderlijk een visumaanvraag indienen teneinde een legaal vertrek uit Soedan te bewerkstelligen.

Gelet op het voorgaande kan geen schending van de artikelen 48/3, 48/5 en 48/6 van de vreemdelingenwet worden vastgesteld.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS